

[Drachmann.]

alligevel i Dag for en Traktat, der bygger paa Valutacentralen og paa det System, der foreligger nu. En saa jammerlig Politik fra et Parti, der særlig vil have Monopol paa at varetage Landbrugets Eksport, medens vi andre, navnlig i Venstres Presse, fremstilles som Folk, der kun er ude efter at ødelægge Landbruget og Landbrugs-eksporten, en saa jammerlig Politik skal man lede længe efter.

Jeg haaber, Svaret kan gives heroppe fra paa, hvilke Varer det er, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup efter sin særlige og mærkelige Recept for Valutacentral og Handels-traktatforhandlinger kunde tilbyde som Kompensationsobjekter under Forhandlinger med Tyskland.

Altsaa, ingenlunde ud fra et Ønske om at svække vort Handelsforhold til Tyskland — tværtimod er vi i høj Grad interesseret i en Udvikling af dette som Afbalancering af vore øvrige beklageligt ensidige Forhold i ydre handelspolitisk Henseende —, men af rent principielle Grunde, som jeg gentagne Gange har gjort Rede for, skal jeg opfordre mit Parti til at afholde sig fra at stemme i den foreliggende Sag.

Himmelstrup: Jeg havde den Tro, at det ikke i Dag vilde have været nødvendigt for mig at gøre nogle Bemærkninger om den foreliggende Traktat. Der foreligger jo en enstemmig Indstilling fra tre Partier om dens Ratifikation, og jeg havde altsaa ventet, at det kunde være gaaet uden Omtale. Jeg maa erkende, jeg kan ikke med min bedste Vilje forstaa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Drachmann nu gjorde om vor Stilling til Valutacentralen og Afslutningen af den foreliggende Handels-traktat. I det Øjeblik man gennemfører en Valutacentral, hvis Formaal er at importregulere et vist Antal Varer, har vor Stilling været den, at den Importregulering, som skulde finde Sted, kun skulde ske af handelspolitiske Hensyn, hvilket altsaa vil sige, at naar handelspolitiske Hensyn gjorde det nødvendigt midlertidigt at holde en Vare ude, en Færdigvare eller en anden Vare, som maa-ske ikke fabrikeredes her i Landet, skulde man gøre det for at kunne anvende i de handelspolitiske Forhandlinger denne Vare som Bytteobjekt, og dette var altsaa det eneste Tilfælde, hvor Importregulering skulde finde Sted.

Det har altsaa været vort Standpunkt, og det gav vi Udtryk for i November—December Maaned under Valutalovsfor-handlingerne. De tre Partier, som i Decem-

ber Maaned lavede Valutaloven, siger derimod som saa, at de vil importregulere og holde Varer ude her til Landet af andre Grunde end de handelspolitiske, ogsaa af beskæftigelsesmæssige Grunde og ogsaa af valutariske Grunde, hvilket altsaa vil sige, at man ikke kan faa til Ombytning med fremmede Varer en saa stor Del af vor Import, som man kan faa, naar man alene tager Hensyn til det handelspolitiske, og saa maa Forholdet jo stille sig saaledes, at i det Øjeblik man skal afslutte en Traktat som den, der er Tale om her, og kun vil tage handelspolitiske Hensyn, er der overvejende Sandsynlighed for, at hvis man havde haft det System, som vi gjorde os til Talsmænd for i Efteraaret, havde der været Mulighed for at faa et større Kvantum tyske Varer herind til Landet, hvilket igen vil sige — ja, det kan ikke nytte, den højt-ærede Udenrigsminister ryster paa Hovedet, jeg kender godt Eksemplet med Aspargestolden og alle de Vanskeligheder, det voldte —, hvilket igen vil sige, at vore Chancer for at afsætte Landbrugsprodukter eller Varer her fra Landet vilde have været større. I det Øjeblik man anerkender Vareombytnings Princip som det ledende i den moderne Handelspolitik, kan det dog ikke være andet, end at jo flere fremmede Varer man tager ind i Landet, jo mere har man Chance for at komme af med. Det forekommer mig saa indlysende rigtigt, at jeg ikke med min bedste Vilje kan forstaa, at det ærede Medlem Hr. Drachmann kan udtale sig, som han har gjort. Jeg har ikke læst Statskonsulent Jacobsens Artikel fra de allersidste Dage, saa den kan jeg ikke udtale mig om.

Jeg erkender ganske aabent, at det Arrangement, der er truffet netop i denne Traktat med Hensyn til Importen af Brunkul, er ikke overensstemmende med den Opfattelse, jeg har om, hvad man skulde gøre, og jeg er ogsaa fuldkommen overbevist om, at hvis man ikke havde truffet dette Arrangement, men f. Eks. givet Til-ladelse til Import af et større Kvantum Brunkul eller til, at disse kunde afsættes over en større Rayon, end Tilfældet er, vilde vi i Forhandlingerne have kunnet bedre vore Chancer med Hensyn til Afsætningen af vore Landbrugsprodukter. Jeg kan derfor slet ikke se, at det vilde have vanskeliggjort Afslutningen af en Traktat som den, her er Tale om, om vor Opfattelse var blevet gennemført i Foraaret. Jeg maa tværtimod hævde, at hvis man havde fulgt vort Princip, der altsaa havde aabnet Mulighed for større Import af udenlandske Varer,